

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Centraal Informatiepunt

Den Haag, 28 maart 2007

Aan de leden en de plv. leden van de Vaste Commissie
voor Justitie

OVERZICHT van stemmingen in de Tweede Kamer betreffende wetsvoorstel:

28238 Verlenging van de totale duur van de voorwaardelijke beëindiging van de verpleging van overheidswege

EINDSTEMMING WETSVOORSTEL: het wetsvoorstel is op 27 maart 2007 met algemene stemmen aangenomen.

AANGENOMEN EN OVERGENOMEN AMENDEMENTEN

Artikel II

12 (Teeven / De Roon)

Dit amendement beoogt de bestaande en voorgestelde duur van de voorwaardelijke beëindiging van de verpleging van overheidswege te verlengen.

Ondergetekenden menen dat de voorgestelde wijziging ook van toepassing dient te zijn voor ter beschikking gestelden wier verpleging van overheidswege op het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, voorwaardelijk is beëindigd. Daar waar (her-)overweging van de totale duur van de voorwaardelijke beëindiging voor deze personen door de rechter plaats heeft, dient de rechter naar mening van ondergetekenden de voorgestelde opgehoogde totale duur toe te kunnen passen.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, PvdD, VVD, SGP, CDA en de PVV

VERWORPEN, INGETROKKEN EN/OF VERVALLEN AMENDEMENTEN

Considerans

Artikel I

8 (Van Velzen)

Het huidige wetsvoorstel zou er toe leiden dat de verpleging van overheidswege onder voorwaarden uiterlijk na negen jaren wordt beëindigd. Deze voorgestelde duur van negen

Amendementen zijn in de volgorde van stemming – op artikelnummer – weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties.

Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

jaren zou een maximale termijn zijn. Gedurende de voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging toetst de rechter periodiek of verlenging nog nodig is dan wel of de terbeschikkingstelling definitief kan worden beëindigd. De maatregel hoeft niet langer door te lopen dan voor de desbetreffende patiënt noodzakelijk is. Gelet op het voorgaande is het aldus niet noodzakelijk een wettelijke termijn in de wet op te nemen. De rechter toetst immers periodiek of verlenging noodzakelijk is. In zeer uitzonderlijke gevallen kan het noodzakelijk blijken dat de voorwaarden die zijn gesteld aan het gedrag van de ter beschikking gestelde voortduren na verloop van negen jaren. De gekozen termijn van negen jaar is arbitrair. Veiligheid van de maatschappij plus de juiste behandeling van de ter beschikking gestelde dient voorop te worden gesteld. In deze gevallen is het wenselijk dat de rechter de mogelijkheid tot verlenging heeft. Hiermee is de terbeschikkingstelling niet «oneindig»; in beginsel loopt de maatregel steeds af, maar verlenging door de rechter is mogelijk.

Dit amendement beoogt de duur van de voorwaardelijke beëindiging niet wettelijk te beperken tot een bepaalde termijn. In geval van voorwaardelijke beëindiging van de verpleging van overheidswege kan de terbeschikkingstelling telkens met een jaar worden verlengd, waarbij er geen wettelijk maximum aan de totale duur dient te worden gesteld. Indien dit amendement wordt aangenomen wordt in het opschrift «Verlenging van de totale duur» vervangen door: Schrappen van de totale duur.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, VVD, SGP en de PVV

Artikel I

9 (Teeven)

Dit amendement beoogt de bestaande en voorgestelde totale duur van de voorwaardelijke beëindiging van de verpleging van overheidswege te verlengen.

In het huidige systeem van de verpleging van overheidswege is de totale duur van de voorwaardelijke beëindiging gesteld op drie jaren, als gesteld in artikel 38j, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht.

In het Wetsvoorstel Verlenging van de totale duur van de voorwaardelijke beëindiging van de verpleging van overheidswege is deze termijn initieel van drie jaren opgehoogd naar zes jaren. Het wetsvoorstel beoogt uitvoering te geven aan de motie van de leden Kalsbeek en Nicolaï van 3 november 1999, waarin om een aanzienlijke verlenging van de voorwaardelijke beëindiging wordt verzocht (Kamerstukken II 1999/2000, 26 800 VI, nr. 16). Deze leden verzochten destijds om een verlenging van de totale duur tot vijftien jaren. Doel van deze motie is de kans op recidive zo veel mogelijk te beperken door middel van langer toezicht na de invrijheidstelling.

Sinds het indienen van de motie en het initieel wetsvoorstel hebben zich echter belangrijke ontwikkelingen voorgedaan op het terrein van de verpleging van overheidswege, de tbs. Sprekend voorbeeld is het rapport van de tijdelijke commissie onderzoek tbs die recent de werking van het tbs-stelsel heeft onderzocht en aanbevelingen heeft gedaan ter verbetering van dit stelsel (Rapport «Tbs, vandaag over gisteren en morgen»; Kamerstukken II 2005/06, 30 250, nr. 5). Een van die aanbevelingen heeft betrekking op verlenging van de duur van de voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging. De commissie beveelt aan deze duur te verlengen tot negen jaar. In het plan van aanpak.

Mede ten gevolge van dit rapport heeft de minister besloten de voorgestelde zes jaren bij nota van wijziging (wederom) te verlengen tot een maximale totale duur van negen jaren. Dit zodat meer maatwerk mogelijk is voor die ter beschikking gestelden die een langere periode nodig hebben om de geleidelijke en gecontroleerde terugkeer in de samenleving te realiseren. Daarnaast kan hiermee het door de Tijdelijke Commissie geconstateerde knelpunt bij de uitstroom van ter beschikking gestelden worden aangepakt doordat met verlenging van de

termijn de terughoudendheid bij klinieken en het openbaar ministerie met betrekking tot het vorderen van een voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging (deels) kan worden weggenomen.

De minister onderbouwt de voorgestelde negen jaar op grond van de recidivecijfers (WODC-recidivestudies nr. 230 «Buiten behandeling», 2005). Hieruit valt af te leiden dat na een periode van negen jaar de kans op recidive aanzienlijk vermindert ten opzichte van de daaraan voorafgaande jaren.

Ondergetekende zou echter een verlenging van de maximale totale duur van de voorwaardelijke beëindiging van de verpleging van overheidswege voorstaan zoals deze is voorgesteld in de motie die ten grondslag ligt aan dit wetsvoorstel: verlenging van de totale duur tot vijftien jaren.

De overwegingen die destijds de motie droegen (ondanks het feit dat de motie meer gericht was op zedendelinquenten dan de groep tbs'ers in het algemeen) gelden naar mening van ondergetekende nog steeds; de maatschappelijke onrust over recidive bij zedendelinquenten is nog steeds groot, de kans op recidive bestaat nog steeds, evenals de noodzaak van het vergroten van controle over en toezicht op weer in vrijheid gestelde zedendelinquenten/tbs'ers. Ondergetekende is eveneens van mening dat het beëindigen van de TBS onder voorwaarden hierbij een belangrijk middel kan zijn, maar dat de duur van de proeftijd na voorwaardelijke beëindiging van de TBS aanzienlijk verlengd dient te worden tot vijftien jaar.

Onderbouwing van de termijn van vijftien jaren wordt gevonden in de omslag die ondergetekende voorstaat en die (brief Staatssecretaris van Justitie inzake geweldsinstructie en verloftoetsingskader, d.d. 16 maart '07) inmiddels ook door de regering lijkt te worden ingezet. Het betreft de omslag van het voorop stellen van de behandeling, vóór het waarborgen van de maatschappelijke veiligheid. Ondergetekende meent dat het waarborgen van de maatschappelijke veiligheid in het systeem van de verpleging van overheidswege en de beëindiging daarvan voorop dient te staan en dat een totale duur van voorwaardelijke beëindiging van de TBS van 15 jaren een noodzakelijk maar tevens proportioneel middel is.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, VVD, SGP en de PVV

MOTIES

10 (Joldersma c.s.) over het opleggen van een verplichte vorm van toezicht na tbs

Met algemene stemmen aangenomen

11 (Joldersma c.s.) over nadere vormgeving van het forensisch psychiatrisch toezicht

Met algemene stemmen aangenomen